

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد محق

۱۲ اپریل ۲۰۲۳

محمد محق

مدرسه ای دینی، به نام افغانستان

در گذشته‌ها دیپلمات‌های برخی کشورها به شوخی می‌گفتند هر کشور اردوئی دارد اما در پاکستان این اردو است که کشوری دارد. با قیاس به این می‌توان گفت که هر کشور اسلامی مدارس دینی دارد، اما در افغانستان این مدارس دینی‌اند که صاحب کشوری شده‌اند. افغانستان از نظر طالبان مدرسه دینی بزرگی است که باید کجی‌ها و کاستی‌هایش را با چوب خط این گروه راست کرد تا همه جایش بوی ملائی بدهد، حتی جایی که به ظاهر ملائی نیست. یونیفرم خاصی که طالبان برای شاگردان مکاتب برابر با سلیقه ملائی در نظر گرفته‌اند یکی از این اقدام‌هاست. از نظر آنان تغییر در ظاهر مقدمه تغییر در باطن است و با گذشت زمان که نصاب تعلیمی مورد نظر طالبان عملی می‌شود تغییر در باطن نیز تحقق می‌یابد و از آن پس، نسل نوی که در این فضا پرورش می‌یابد طالبانی می‌اندیشد و طالبانی عمل می‌کند.

افغانستان چگونه به مدرسه‌ای تمام عیار تبدیل می‌شود؟ نقشه‌اش در نزد طالبان مشخص است. در گام نخست، مراکزی که مدارس جهادی خوانده می‌شوند و صد در صد طالبانی‌اند در هر ولایت ساخته می‌شود. هم اکنون در بسیاری از ولایت‌ها این کار انجام شده و در بقیه مناطق نیز در دست اجراست. این مدارس جهادی ایدئولوژیک‌ترین کارخانه‌های طالب‌سازی و تروریست‌پروری هستند. هزینه این مدارس را طالبان می‌پردازند از پولی که از امریکا و دیگر کشورها می‌گیرند. در گام دوم، مدارس دینی غیر دولتی هستند که اکثریتشان افکار طالبانی دارند و شماری که پیش از این افکار طالبانی نداشتند ناگزیرند خود را با شرایط جدیدی که پیش آمده است وفق بدهند تا با مشکلی رو به رو نشوند. این مدارس بخشی از منابع مالی خود را از صدقات و تبرعات مردمان سنتی تأمین می‌کنند و بخشی دیگر را از کمک‌های خارجی از کشورهای عربی، ترکیه، اندونزی، مالزی و مانند این‌ها، که زیر نظر استخبارات آن کشورها، اما زیر نام مؤسسات خیریه و افراد خیر به مدارس پاکستان و افغانستان ارسال می‌شود. در گام سوم، مکاتب و دانشگاه‌های دولتی با تغییر نصاب و افزودن مضامین طالبان در برنامه‌های آموزشی همان نقش مدارس را در عرصه‌های تخصصی دیگر به عهده می‌گیرند تا آن جا را شبیه مدارس این گروه بسازند. در گام چهارم، امر به معروف طالبان و رسانه‌های این

گروه، همراه با رسانه‌های غیر دولتی تسلیم شده به سیاست طالبانی که در خط این گروه حرکت می‌کنند به طالبانیزه کردن فضای عمومی می‌پردازند. به این ترتیب افغانستان به مدرسه طالبانی بزرگی تبدیل می‌شود که چهار میلیون آدم در آن محکوم به تفکر و عمل طالبانی خواهند بود.

مدارس جهادی طالبان هسته مرکزی و موتور محرکه این مدرسه کلان چهار میلیونی است. این مدارس چنان که از نامگذاری شان پیداست به هدف تربیت جنگجویان عقیدتی و تروریست تأسیس می‌شوند تا نیروهای آوانگارد طالبانی باشند. پس از گسترش شبکه این مدارس، هزاران شاگرد از طبقات محروم کشورهای آسیای میانه، اهل سنت ایران، و مناطق دیگر به این مدارس جذب خواهند شد تا نظام طالبانی را به آن کشورها صادر کنند. شبکه‌های همسو با القاعده هم اکنون در کشورهای عربی و منطقه در صدد تأمین منابع مالی این مدارس هستند تا با استفاده از پوشش این مدارس به سوی اهداف بلندمدتی که در منطقه دارند به پیش بروند.

مدرسه کلیدواژه‌ای است که ستراتیژی تروریسم را از زمان ضیاء الحق در پاکستان تا طالبان امروز در افغانستان ترسیم می‌کند. اگر این کلیدواژه را پی بگیرد به سرخ‌های زیادی در تحولات منطقه دست خواهید یافت، با این تفاوت که این مدرسه اکنون خود را در قد و قامت یک کشور چهار میلیونی بازسازی و پهن می‌کند.